

ΜΗΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν Ἀθήναις, καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἐξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἀπὸς ἡ δία, λ. 40, τρεῖς ἑως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΦΘΥΝΤΗΣ

ΑΜΟΙΒΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εἰς τοὺς ἐγγραφομένους νέους σὺνδρομητὰς ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου — 15 Μαρτίου ἡ διεύθυνσις τοῦ **Μῆ Χάνεσαι** δωρεῖται τὰ ἑξῆς :

Α'. **Ποιήματα τοῦ Σουρῆ**, Α' καὶ Β' Τόμον, πωλούμενα ἀνά φρ. 5.

Β'. **Ἀγροτικὰς Ἐπιστολάς** Δροσύνῃ, τιμωμέναις ἀνά φρ. 2 1/2.

Γ'. **Γελοιογραφικὸν Ἡμερολόγιον τοῦ Μῆ Χάνεσαι**, ἔτη δύο, 1881 καὶ 1883. φρ. 2 1/2.

Δ'. Ὅλην τὴν σειρὰν τῶν Ἐπιφυλλίδων τοῦ **Μῆ Χάνεσαι**, ὅπου ἐδημοσιεύθη τὸ ωραιότατον μυθιστόρημα τοῦ **Μποέμ**, οἱ Ἑμποροὶ τῶν Ἑθνῶν, τιμωμέναις φρ. 6,60.

Τὸ ὅλον βιβλία καὶ ἐφημερίδες ἀξίας φρ. 16,60.

ΒΟΥΛΗ

Πέμπτη — 16 Φεβρουαρίου

Εἶχε λησμονηθῇ σχεδὸν ὁ κ. **Ζηνόπουλος**, ὅρ' ἡμῶν τοῦλάχιστον τῶν ἀτυχούντων νὰ μὴ προστεχόμεθα βαθεῖαις ἐντυπώσεις ἐξ ἀκροάσεως πολιτικῶν συζητήσεων, εἶχε λησμονηθῇ ὅτ' οὗτο μετὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν διακοπειτῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς ἡ θλιβερά θέσις τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ τὸν ὑπεχρέωσε οὐ μόνον νὰ σιγήσῃ, ἀλλὰ καὶ σπανιώτατα νὰ ἀναφαίνεται παρακαθήμενος ἐν τῇ αἰθούσῃ ἐσχάτως πάλιν ἐψθυρίζετο τὸ ὄνομά του, συγκαταλεγομένου μεταξὺ τῶν διαφωνησάντων πρὸς τὴν ἀντιπολίτευσιν, καὶ χολωθέντος καὶ ἀπρακτοῦντος, οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν συμπολίτευσιν ἀνεπαισθήτως προσκλίνοντος. Ἄλλ' ἡ σημερινὴ μακρὰ καὶ ἀτελής ἐγκαταλειφθεῖσα ὁμιλία του ἀποδεικνύει ὅτι πᾶσα διαφωνία ἐτέθη ἐκποδῶν καὶ μὲ τὴν διακοινομένην ἀνάρρῳσιν τοῦ Κουμουνδούρου ἀνέρρωσεν ὑπὲρ τὸ δέον

βοῶσα καὶ τολμῶσα ἡ ἀντιπολιτευτικὴ ὁρμή τοῦ ἐξ Εὐρυτανίας βουλευτοῦ.

Ὁ λόγος του, ἐφ' οὗ ἠδύοκσε νὰ σταματήσῃ, ἀποτελεῖται ἐκ τῆς ἐξετάσεως τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος τῆς Κυβερνήσεως. τὸ ὁποῖον, λέγει, διακρίνει σπατάλη ἀμειλιχτος, καὶ φοβερά βουλιμία ἀπέναντι τοῦ βαλκαντιοῦ τοῦ λαοῦ, καὶ ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῆς πολιτικῆς σταδιοδρομίας τοῦ Τρικούπη, ὅφ' ἧς ἐποχῆς ἐξῆλθε τῶν φυλακῶν Τριγγέτα, καὶ καθ' ἧς ἐκρήγνυται εἰς φιλιππίνους, καὶ τῆς φυσιολογίας τοῦ Κουμουνδούρου, ὑπὲρ οὗ τονίζει ὁμολογίον.

Τὸ δεύτερον τοῦτο μέρος τοῦ λόγου του, μετ' ὅλην τὴν γενναίαν αὐτοῦ ἐπιβολὴν, περιεῖχεν ἐν τισιν, κατὰ τὴν ὁλῶς ἀτομικὴν μου γνώμην, ἀπρεπείας τινάς, τῶν ὁποίων ἔπρεπε νὰ φεισθῇ ὁ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ διακηρύττων ὅτι μικρὰ καὶ ταπεινὰ δὲν πρέπει νὰ λέγονται ἀπὸ τοῦ Βήματος· ἀλλὰ παρέσχε νέαν φάσιν εἰς τὴν συζήτησιν καὶ δῆλον ὅτι μετ' ἐκπλήξεως καὶ ἐκ τῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἡγευτῶν, ἄλλων μὲν ἰσως διαπορούντων ἐπὶ τῇ τόλμῃ, ἄλλων δὲ μὴ ποθούντων οὕτω σαφεῖς καὶ εὐρείας ἀνελιγείς· ὅχι πολὺς ζῆλος!

Καὶ φαίνεται ὅτι εἶνε λόγος πολλῶν ἀξιώσεων, κριθεῖς ὑπὸ τινων ὅτι ἐρρίφθη ἐν τῷ μέσῳ ἵνα ἀποτελέσῃ τὰ κυριώτερα προσόντα διπλώματος μελλούσης ἀρχηγίας. Μετὰ πολλὰ ρηθέντα ἐπὶ τῶν δαπανῶν καὶ τῶν φόρων τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐξ ὧν μανθάνομεν ὅτι ὀργανωτῆς τῶν ταχυδρομείων δὲν χρειάζεται, διότι δὲν εἶνε τίποτε ἢ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία, ὅτι ὀργανωτῆς τῶν φυλακῶν δὲν μᾶς χρειάζεται, διότι εἶνε ἀπλούστατον τὸ ζήτημα τῶν φυλακῶν, ὅτι ἀναγινώσκων τὸν προϋπολογισμόν ἐνόμιζεν ὅτι εὕρισκετο εἰς ἀφρικανικὴν τινα φυλὴν, καὶ ὅτι ἡ Ἑλλὰς μετὰ πεντηκονταετῆ βίον δὲν ἔχει ἀνάγκην ὀργανωμάτων· ὅτι ἀπορεῖ πῶς δὲν ἔφερον καὶ ὀργανωτὰς Νομαρχῶν—ἀλλὰ πρὸ πάντων ὑπουργῶν ὀργανωτὰς πρέπει νὰ φέρωσι—ὅτι ἡ συναλλαγὴ εἶνε ἐνάσκησις βουλευτικοῦ δικαϊώματος· ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ἔπρεπε νὰ διπλασιάσῃ τὰς οἰκονομίας, καὶ ἄλλας ἰδίας γνώμας ἐφ' ἐκάστου τῶν φόρων, μεταβαίνει εἰς τὸ μέρος τῆς καθαρᾶς πολιτικῆς ἐρεῦνης.

«Ἡ πολιτικὴ τοῦ Κουμουνδούρου, οὐτινος πάντες ὑπῆρξατε ὁπαδοὶ του, εἶνε ἡ στήριξις τῶν θεσμῶν, τὸ μεγαλεῖον τῆς πατρίδος, ἡ εἰρήνη, πᾶν ὅ,τι ἔχει ἀντίθετα ὁ κ. Τρικούπης, ὅστις γνωρίζει τὸ σθένος τῆς ψυχῆς τοῦ ἐπιφανοῦς πολιτευτοῦ, τὸ ὁποῖον εἶχε καὶ θὰ ἔχῃ.